

#7.0 Eva Kořátková

05.10 – 09.12 2018

NL

Als openingstentoonstelling van het derde jaar toont Convent een soloproject van de Tsjechische kunstenaar Eva Kořátková (°1982, Praag), die woont en werkt in Praag. Kořátková, die een deel van haar kindertijd heeft doorgebracht onder het communistische regime van het voormalige Tsjecho-Slowakije, onderzoekt in haar werk hoe een individu zich verhoudt tot sociale systemen en instellingen zoals een overheid, school, ziekenhuis, gemeenschap of familie. Met een waaier aan verschillende media waaronder collage, sculpturen, performance en film, of een combinatie, verbeeldt Kořátková het onzichtbare: zo tracht ze de machtsstructuren achter regels, conventies en rituelen bloot te leggen en materialiseert ze een gevoel of situatie die ontstaat door beperkingen. In 2013 verwierf de kunstenaar internationale bekendheid met haar indrukwekkende installatie *Asylum*, bestaande uit talloze kleine objecten en illustraties uit medische handboeken verspreid op een platform, die getoond werd in de centrale tentoonstelling The Encyclopedic Palace tijdens de 55ste editie van de Biënnale van Venetië. Voortvloeiend uit meerdere bezoeken aan het psychiatrische ziekenhuis Bohnice, net buiten Praag, illustreerde *Asylum* een verscheidenheid aan waanideeën, fobieën en angsten van patiënten, evenals hun moeite om te communiceren.

Ook de selectie sculpturen en collages in de tentoonstelling in Convent, gesitueerd in het gebouw van een voormalige wijksschool, gaat hierop verder en toont de mogelijkheden en onmogelijkheden van mentale en fysieke grenzen die opgelegd worden door regels die met institutionele contexten, ideologiën en codes verbonden zijn. De drie metalen sculpturen *Emil*, *Shoe* en *Mouse*, allen uit 2015, zijn ontworpen op basis van boekillustraties van oude dierenfallen. Ze zijn een verderzetting van vroegere sculpturen, waarin Kořátková structuren van bekneling onderzocht, die doen denken aan verouderde

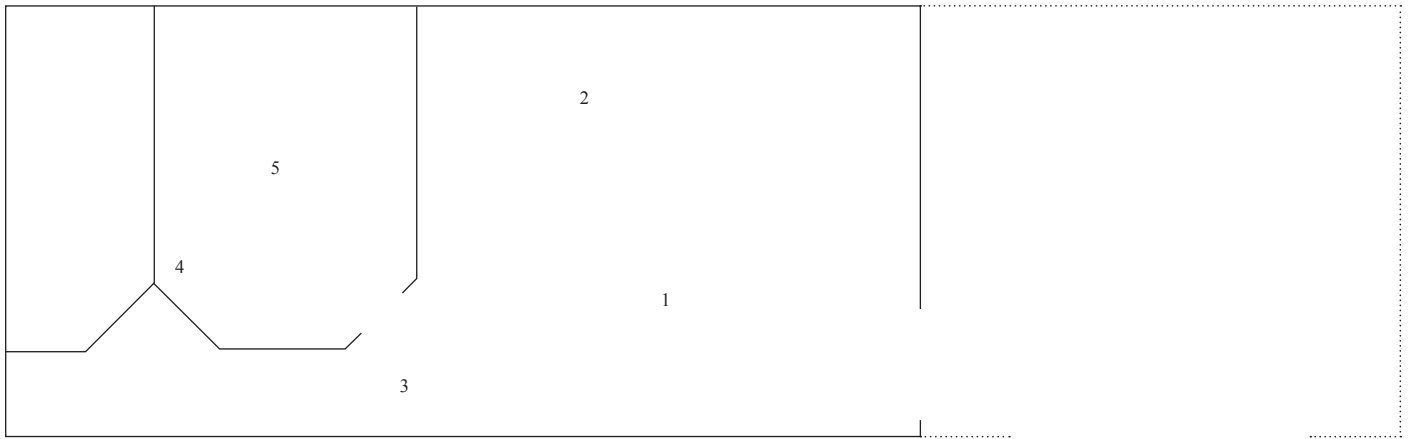
orthopedische apparaten of achterhaalde hulpmiddelen voor psychiatrische patiënten. Voor haar gaat het in deze werken niet om de fysieke opsluiting of geweld, maar eerder om de onzichtbare, mentale kooien die eenieder met zich meedraagt en die versterkt worden door innerlijke angsten, vaak teweeggebracht door niet-ingeloste verwachtingen van de gemeenschap. Doorheen haar werk wordt een merkwaardige spanning voelbaar, laverend tussen de fantasierijke droomwereld (van een kind) en de constante dreiging van de gevestigde structuren om deze dromen te verwoesten. Kořátková laat geregeld haar installaties activeren door performances. Werken als *Emil* en *Mouse* lijken net de afwezigheid van een lichaam te evoceren en fungeren als een soort getuigenis van een actie die net heeft plaatsgevonden.

Voor de reeks collages in *Untitled* (2014), die als een leporello uitgespreid liggen op een houten tafelblad, maakte Kořátková gebruik van foto's uit historische boeken en magazines over psychologie, geneeskunde en opvoeding, die ze over de jaren heen obsessief heeft verzameld. In dit nooit eerder getoond werk combineert ze onder andere portretten en (fragmenten) van het menselijke lichaam met beelden van architecturale constructies, dieren en primitieve maskers, waardoor de personages anoniem worden gemaakt en een surreële wereld ontstaat. Ook de kooivorm keert regelmatig terug. Door het zich toe-eigenen, tegenover elkaar plaatsen en hercontextualiseren van bestaand beeldmateriaal, worden niet enkel nieuwe associaties gevormd, maar voelt het bekende tegelijkertijd vreemd aan.

De bovenmaatse stalen schaar met de titel *Training in Ambidexterity* (2015) maakt deel uit van een reeks werken onder dezelfde titel, die hoofdzakelijk bestaat uit collages en andere uitvergroete meetinstrumenten die gebruikt worden op school, zoals een

passer en een gradenboog. Ambidextrie (of tweehandigheid) omschrijft het fenomeen dat iemand zowel links- als rechtshandig is. Het merendeel van de mensen die als tweehandig beschouwd worden, wordt echter niet zo geboren, maar zijn voornamelijk linkshandigen die – meestal op school – gedwongen

werden om hun rechterhand te gebruiken. Voor Kofátková is ambidextrie een dankbaar verschijnsel om de discrepantie aan te tonen tussen enerzijds aangeboren vaardigheden en anderzijds wat volgens bepaalde instellingen de norm is en aldus aangeleerd dient te worden.

EN

- 1) *Emil*, 2015
Metal, plywood, shoes, sweater
Courtesy the artist and Meyer Riegger, Berlin/Karlsruhe
- 2) *Untitled*, 2014
Collage on cardboard, wood, metal
Courtesy the artist and Meyer Riegger, Berlin/Karlsruhe
- 3) *Shoe*, 2015
Metal
Courtesy the artist and Meyer Riegger, Berlin/Karlsruhe
- 4) *Training in Ambidexterity*, 2015
Metal
Courtesy the artist and Meyer Riegger, Berlin/Karlsruhe
- 5) *Mouse*, 2015
Metal
Courtesy the artist and Meyer Riegger, Berlin/Karlsruhe

NL

- 1) *Emil*, 2015
Metaal, multiplex, schoenen, trui
Courtesy de kunstenaar en Meyer Riegger, Berlin/Karlsruhe
- 2) *Untitled*, 2014
Collage op karton, hout, metaal
Courtesy de kunstenaar en Meyer Riegger, Berlijn/Karlsruhe
- 3) *Shoe*, 2015
Metaal
Courtesy de kunstenaar en Meyer Riegger, Berlijn/Karlsruhe
- 4) *Training in Ambidexterity*, 2015
Metaal
Courtesy de kunstenaar en Meyer Riegger, Berlijn/Karlsruhe
- 5) *Mouse*, 2015
Metaal
Courtesy de kunstenaar en Meyer Riegger, Berlijn/Karlsruhe

Many thanks to the artist, Meyer Riegger (Berlin/Karlsruhe), Woningbouw Merckaert & Pauline Scharmann. Supported by Duvel Moortgat. If you would like to support Convent, please feel free to contact us on info@conventartspace.be.

Met dank aan de kunstenaar, Meyer Riegger (Berlijn/Karlsruhe), Woningbouw Merckaert & Pauline Scharmann. Met de steun van Duvel Moortgat. Indien u Convent zou willen steunen, aarzel niet om contact met ons op te nemen via info@conventartspace.be.